

άνθοταξιῶν. Ἡ ὁρμόνη συνδυάζεται πάντοτε μὲ ἓνα οἰοδῆποτε ἐκ τῶν χρησιμοποιοιμένων κατὰ τοῦ περοννοσπόρου φαρμάκων.

Ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαιοῦσαν δι' ἐκάστην περίπτωσιν σταφιδοφυτείας συμπύκνωσιν ὁρμόνης δὲν φαίνεται, ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δεδομένων, νὰ ὑπάρξῃ δυσκολία εἰς τὴν ἀμπελοκομικὴν πρᾶξιν. Πάντως ἡ ὑπὸ τῶν ἀμπελουργῶν δοκιμὴ 2-3 ἐνδεικτικῶν δόσεων θεωρεῖται ἀπαραίτητος δι' ἐκάστην περίπτωσιν. Ἐκ τῶν διεξαχθέντων πειραμάτων, ὑπὸ ποικίλας συνθήκας καλλιέργειας τῆς σταφιδαμπέλου, τὰ σταθερώτερα ἀποτελέσματα ἔδωσαν αἱ συγκεντρώσεις ἀπὸ 20-30 P.P.M. ἐνεργοῦ ὁρμόνης ἐντὸς ὕδατικοῦ διαλύματος ἑνὸς οἰοδῆποτε ἐκ τῶν φαρμάκων: Βορδιγαλλείου πολτοῦ, Κάπταν, Ζινέμπ, ὀργανοχαλκούχων, M-45. Ὑψηλότερα συγκεντρώσεις τῶν ἀνωτέρω ἐμφανίζουν εἰς νέας καὶ ζωηράς κυρίως σταφιδοφυτείας χαρακτηριστικὰ συμπτώματα τοῦ ζιζανιοκτόνου 2,4-D εἰς τὴν νεαράν βλάστησιν τῆς σταφιδαμπέλου· εἰς πολλὰς δὲ περιπτώσεις καὶ ὑπέρμετρον αὐξησιν

τοῦ ὄγκου τῶν ραγῶν τῆς σταφυλῆς.

Ἡ εἰσαγωγή τῆς νέας ταύτης καλλιεργητικῆς τεχνικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σταφιδοκαλλιέργειαν ἐμφανίζει πλεῖστα ὅσα πλεονεκτήματα ἐναντι τῆς δακτυλιωτῆς χαραγῆς. Ἐκτὸς τοῦ εὐεργετικοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον αὕτη παίζει εἰς τὴν καρπόδεσιν καὶ αὐξησιν τοῦ ὄγκου τῆς ραγῆς, στερεῖται ἐκ παραλλήλου τῶν μειονεκτημάτων τῆς χαραγῆς. Ἀπὸ ἀπόψεως ἐφαρμογῆς εἶναι ταχύτερα καὶ οἰκονομικότερα ταύτης· ἐπὶ πλέον δέ, ἐφαρμοζομένη ἡ φυτορμόνη τὴν 7—10ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς πλήρους ἀνθήσεως, εἰς ἐποχὴν δηλαδὴ συμπίπτουσιν χρονικῶς μὲ τὸν ἀμέσως μετὰ τὴν καρπόδεσιν τῆς σταφυλῆς διενεργούμενον ψεκασμὸν ἀσφαλείας κατὰ τοῦ περοννοσπόρου, δύναται νὰ συνδυασθῇ ἐπιτυχῶς μὲ τὰ κατ' αὐτὸν χρησιμοποιούμενα μυκητοκτόνα, ἐπιτυγχανομένης οὕτω ὠφελείας τῆς δαπάνης ἑνὸς ψεκασμοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς ζωτικότητος καὶ παραγωγικότητος τῆς σταφιδαμπέλου εἶναι ὀλιγότερον ἢ καθ' ὅλον δυσμενῆς ἐναντι τῆς δακτυλιωτῆς ἐκτομῆς.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ. «Αἱ φυτορμόναι καὶ αἱ Γεωργικαὶ Ἐφαρμογαί»—1948.

2. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Μ. «Πειράματα φυτορμόνης ἐπὶ σταφιδαμπέλων». ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ 11—12/1957.

3. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Μ.—ΜΠΙΘΑΣ Κ. — ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Σ. «Ἐπιδράσεις τῆς χαραγῆς καὶ τῆς φυτορμόνης 4—C.P.A. ἐπὶ τῆς ἐμφάνισις γιγάρτων εἰς τὴν σταφιδάμπελον». ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ 47—49/1960.

4. BRANAS J. «LES SUBSTANCES TELETOXIQUES» PROGRES

AGRICOLE ET VITICOL 17, 18, 19/1959.

5. COOMBE B. 1954. «FURTHER EXPERIENCE WITH P.C.P.A. ON CURRANTS». SOUTH. AUST. JOUR. ACR. 58:126—127.

6. JONES L. «Αἱ ὁρμόναι καὶ ἡ ἐπιδράσις των ἐπὶ τῆς καρποδέσεως καὶ τῆς ζωτικότητος τῶν Κορινθιακῶν ἀμπέλων». (Μετάφρασις ἐκ τοῦ AUST. DR. FR. NEWS) ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ 9—10/1956.

7. ΓΚΟΥΖΕΛΗΣ Π. «Περὶ τῆς σημασίας τῆν ἔχει ὁ χρόνος ἐφαρμογῆς τῆς φυτορμόνης καρποδέσεως ἐπὶ κορινθιακῆς σταφίδος». ΝΕΑ